

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-112(4)/09

Warszawa, 7 sierpnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o ochronie roszczeń
pracowniczych w razie niewypłacalności
pracodawcy (druk nr 2023).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Pracy i Polityki Społecznej do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

STANOWISKO RZĄDU
DO PROJEKTU USTAWY SEJMOWEJ KOMISJI NADZWYCZAJNEJ
„PRZYJAZNE PAŃSTWO” O ZMIANIE USTAWY O OCHRONIE ROSZCZEŃ
PRACOWNICZYCH W RAZIE NIETYPLACALNOŚCI PRACODAWCY
(druk nr 2023)

Rząd pozytywnie ocenia komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z 2008 r. Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33).

Projekt sejmowej Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji zawiera propozycje legislacyjne, wprowadzające nowy tytuł niewypłacalności pracodawcy skutkujący objęciem ochroną Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) niezaspokojonych roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych, w warunkach faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę oraz umożliwiające, przyspieszenie wypłat, na wniosek pracowników, przez FGŚP części niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w postaci zaliczek na poczet należnych świadczeń, pracownikom faktycznie porzuconym przez pracodawców w warunkach niewypłacalności pracodawcy związanej z niezaspokojeniem roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych, w warunkach faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę.

Rozwiązanie podobne do zawartego w opiniowanej ustawie, dotyczące nowej przesłanki niewypłacalności pracodawcy, obowiązywało pod rządami ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, z późn. zm.), w art. 3 ust. 2 pkt 3 tej ustawy, który skreślony został z dniem 1 października 2002 r. przez art. 27 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz.U. z 2002 r. Nr 155, poz. 1287, z późn. zm.). Uchwalenie powyższych regulacji oznacza powrót do rozwiązania sprawdzonego w warunkach transformacji gospodarczej lat dziewięćdziesiątych, skutecznego w ówczesnych okresach i możliwego do zastosowania w warunkach rozwoju obecnego kryzysu gospodarczego, w warunkach krajowych.

W obowiązującym stanie prawnym brak jest również przepisów umożliwiających szybką wypłatę zaliczkową roszczeń pracowniczych pracownikom porzuconym przez pracodawcę, a więc w warunkach związanych bezpośrednio z wystąpieniem przesłanki niewypłacalności wprowadzanej rozwiązaniami legislacyjnymi podlegającymi niniejszej ocenie. W rozumieniu ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy wypłata świadczeń pracowniczych z FGŚP uzależniona jest od daty wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, daty postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 i 5, daty uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3

ustawy, a także daty uprawomocnienia się postanowienia sądu upadłościowego o umorzeniu postępowania upadłościowego w przypadku pracodawców, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, daty wydania decyzji w przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, 4 i 5, daty uprawomocnienia się orzeczenia sądu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3, albo daty dokonania wykreślenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6.

Obowiązujące terminy do wydania przez sądy właściwych rozstrzygnięć oraz czas trwania ewentualnych postępowań odwoławczych powodują, że wypłata z FGŚP należnych świadczeń pracowniczych następuje nierzadko po upływie kilku miesięcy od daty zaprzestania przez pracodawcę regulowania zobowiązań wobec pracowników, co może pozbawić ich niezbędnych środków utrzymania. Oceniane rozwiązania legislacyjne winny więc skutkować skróceniem do minimum czasu oczekiwania na zaspokojenie, w postaci zaliczki, przynajmniej częściowych roszczeń pracownika.

Proponowane w projekcie ustawy zmiany polegają na wprowadzeniu :

- art. 8a - zawierającego nowy tytuł niewypłacalności pracodawcy, wynikającej z niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę,
- art. 12a - który przewiduje rozwiązania umożliwiające jak najwcześniejszą wypłatę zaliczek z tytułu świadczeń pracowniczych, na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych.

W przypadku braku osób uprawnionych do reprezentacji niewypłacalnego pracodawcy, z czym pracownicy mogą mieć do czynienia w warunkach porzucenia firmy i pracowników przez pracodawcę, Kierownik Biura Terenowego FGŚP będzie wypłacał, na wniosek pracownika, zaliczkę na poczet niezaspokojonych świadczeń, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy w kwocie nie wyższej jednak niż minimalne wynagrodzenie za pracę. Wypłata pozostałej części niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, ponad wypłaconą zaliczkę, nastąpi na podstawie art. 16 ww. ustawy.

Pracownik składający wniosek do Kierownika Biura Terenowego FGŚP, właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy, zgodnie z projektem, będzie zobligowany do:

- uprawdopodobnienia faktu pozostawania w stosunku pracy z danym pracodawcą,
- uprawdopodobnienia wystąpienia niewypłacalności pracodawcy,
- przedłożenia dowodów potwierdzających złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości,
- oświadczenia z jakiego tytułu powstały niezaspokojone roszczenia pracownicze oraz ich wysokości z zastrzeżeniem odpowiedzialności karnej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) w przypadku podania nieprawdziwych faktów.

Zdaniem Rządu, sam warunek dotyczący przedłożenia przez pracownika dowodów potwierdzających złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie jest wystarczający do ustalenia, iż rzeczywiście nastąpiła niewypłacalność pracodawcy w postępowaniu krajowym i dlatego też projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy należy uzupełnić zarówno o pełną listę warunków dotyczących uprawdopodobnienia przez pracownika, we wniosku o wypłatę zaliczki na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, niewypłacalności pracodawcy

w postępowaniu krajowym, jak i o uprawnienie do dochodzenia, z majątku pracodawcy, przez FGŚP na warunkach ogólnych, określonych w art. 23 wymienionej wyżej ustawy, zwrotu zaliczek wypłaconych na poczet świadczeń pracowniczych.

Ponadto należy stwierdzić, iż z art. 12a ust. 1 projektu ustawy, stanowiącego podstawę do wypłaty z FGŚP zaliczki na poczet niezaspokojonych świadczeń pracowniczych, nie wynika czy chodzi o nowy wzór wniosku, czy o wniosek, którego wzór określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów na podstawie art. 22 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Dlatego też w opinii Rządu należy ww. przepis uzupełnić o odesłanie do art. 12a ust. 1. Ponadto w celu realizacji przepisów ustawy należy wydać nowe rozporządzenie w miejsce obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie wykazów, wniosków i wypłat świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 53, poz. 356), które określa wzór wniosku indywidualnego składanego przez pracownika. W celu zapewnienia spójności przepisów ustawy art. 13 powinien zostać uzupełniony o odesłanie do projektowanego art. 8a, bowiem art. 13 dotyczy wszystkich przypadków niewypłacalności pracodawcy i sytuacji, gdy ta niewypłacalność występuje powtórnie w stosunku do tych samych pracowników i tych samych roszczeń. Uzupełnienia o odesłanie do art. 12a wymaga również przepis art. 27 ust. 1, wskazujący świadczenia, na których finansowanie przeznaczają się środki FGŚP.

W opinii Rządu konieczna jest ponowna redakcja art. 8a ust. 2, ponieważ jego brzmienie jest terminologicznie niespójne z pozostałymi przepisami ustawy, która w licznych przepisach, np. w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 3, art. 12 ust. 3, art. 15 ust. 1, posługuje się pojęciem „daty” niewypłacalności, a nie „dnia” niewypłacalności pracodawcy.

Przedstawiając powyższe, Rząd pozytywnie ocenia komisyjny projekt zmiany ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy i uważa, że należy kontynuować nad nim prace legislacyjne w celu dokonania niezbędnych uzupełnień proponowanych rozwiązań.